

לקוטי תורה • פרשת מסעי • מאמר 10

איתא במדרש תהלים ע"פ אחת שאלתי מאת ה'...

נאמר במדרש תהלים על "אחת שאלתי"

מוקדש לכבוד

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

אבי הרבי, רבי לוי יצחק

LikuteiTorah.com

הפרשה החסידית

[/likuteitorah.com/he/likutei-torah/masei/10](https://likuteitorah.com/he/likutei-torah/masei/10)

1 איתא במדרש תהלים ע"פ אחת שאלתי מאת ה' וגוי' והובא בילקוט אמר הקב"ה לדוד בתחלה אתה אומר אחת שאלתי שבתי בבית ה' ואח"כ אתה שואל כמה שאלות ולחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו וגוי' נאמר במדרש תהלים על הפסוק "אחת שאלתי מאת ה' וכו'", והובא בילקוט: אמר הקדוש ברוך הוא לדוד: "בתחילה אתה אומר: 'אחת שאלתי, שבתי בבית ה'", ואחר כך אתה מבקש כמה בקשות: 'ולחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו וכו'".

והשיבו דוד ממך למדתי בתחלה לא באת עלי אלא באחת שנאמר ועתה ישראל מה ה' אלקיך שואל מעמך כי אם ליראה ואח"כ פתחת עלינו במצות הרבה שנאמר ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו וגוי'. ודוד השיב לו: "ממך למדתי. בתחילה לא ביקשת ממני אלא דבר אחד, כמו שנאמר: 'ועתה ישראל מה ה' אלקיך שואל מעמך כי אם ליראה'; ואחר כך פתחת בפנינו מצוות רבות, כמו שנאמר: 'ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו' וכו'".

2 ואמר הרב המגיד ז"ל [זכרונו לברכה / זכרונו לברכה] נ"ע [נשמתו עדן] הטעם שבאמת שאל רק דבר אחד לבד והדברים הנוספים מסתעפים מזה

והרב המגיד, זכרונו לברכה, שנשמתו עדן, אמר שהטעם הוא שבאמת ביקש דבר אחד בלבד, והדברים הנוספים מסתעפים ממנו.

הדבר שמוכרחים להיות ממילא בהיות הדבר הזה מפני שהכל אחד ולא הוצרך לבקש רק דבר אחד וממילא באים עם זה שאר הדברים.

דבר זה מוכרח לבוא מאליהו כאשר הוא קיים, מפני שהכול אחד; ולא היה עליו לבקש יותר מדבר אחד, ושאר הדברים באים עמו מאליהם.

3 וצריך ביאור לדבריו שלזה לא היה צריך דוד ללמוד מה' שהרי באמת לא שאל רק שאלה אחת.

דבריו טעונים הסבר: [אם כן], דוד לא היה צריך ללמוד זאת מה', שהרי למעשה ביקש בקשה אחת בלבד.

אך הענין הוא ידוע יי יראה ה' אהבה ו' תורה ה' מצות והיותר למעלה יותר ענין אחדות והיראה עליונה הוא למעלה מן התורה כמ"ש

אך העניין הוא כך: ידוע שהאות יו"ד היא יראה, הה"א היא אהבה, הווי"ו היא תורה והה"א [האחרונה] היא מצוות; וככל שהמדרגה גבוהה יותר, כך היא מאוחדת יותר. והיראה העליונה היא למעלה מן התורה, כמו שכתוב:

ויצונו ה' לעשות את כל החקים האלה ליראה את ה' אלקינו, הרי כל שמירת המצוות אינם רק להגיע למדרגת היראה ההיא והוא יראת הרוממות

"ויצונו ה' לעשות את כל החוקים האלה ליראה את ה' אלקינו". הרי שכל קיום המצוות נועד רק להגיע למדרגת היראה הזאת, שהיא יראת הרוממות;

ולא כל אדם זוכה לזה היראה ואהבה העליונה שלמעלה מיראה זו היא אהבה רבה אשר אינה באה מעבודת האדם ויגיעתו כ"א השפעה עליונה כאשר יגיע האדם אל היראה עליונה ממילא תבוא עליו האהבה הזאת המופלגת

ולא כל אדם זוכה ליראה הזאת. והאהבה העליונה, שלמעלה מיראה זו, היא אהבה רבה, שאינה באה מעבודתו ומעמלו של האדם, אלא כהשפעה מלמעלה: כאשר האדם מגיע ליראה העליונה, האהבה הנשגבת הזאת באה אליו מאליה,

והיא כלות הנפש לשרשו והיא אהבה בתענוגים ולמעלה היראה והאהבה הנ"ל הם כולא חד תרין ריעין דלא מתפרשין

והיא כלות הנפש אל שורשה, והיא אהבה בתענוגים. ולמעלה, היראה והאהבה הנזכרות הן דבר אחד, "תרין ריעין דלא מתפרשין" — שני רעים שאינם נפרדים לעולם,

כי היותר למעלה הוא באחדות יותר משא"כ למטה הוא עולם הפירוד היראה והאהבה הם כמעט שני הפכים, היראה צריך שיגיע האדם מתחלה להשפיל א"ע [את עצמו] במדרגת השפלות עד מאד

כי ככל שהמדרגה גבוהה יותר, כך היא מאוחדת יותר; ואילו למטה, בעולם הפירוד, היראה והאהבה כמעט הפוכות זו מזו. כדי להגיע ליראה, על האדם להשפיל את עצמו תחילה מאוד, למדרגת שפלות עמוקה,

ומזה יבוא ליראה התחתונה, ואהבה שלמעלה ממנו הוא השמחה ישמח ישראל בעושי וזאת האהבה היא למטה מיראה העליונה שע"י האהבה הזאת יוכל להגיע למעט מן היראה העליונה שהוא בטל במציאות כו'.

ומתוך כך יבוא ליראה התחתונה. והאהבה שלמעלה ממנה היא שמחה: "ישמח ישראל בעושי". אהבה זו עדיין למטה מן היראה העליונה, אך באמצעותה אפשר להגיע למעט מן היראה העליונה, שהיא ביטול במציאות, וכו'.

וזהו מה ה' אלקיך שואל מעמך כ"א ליראה העליונה הנ"ל וממילא בא אל האהבה העליונה הנ"ל וזהו פירוש "מה ה' אלקיך שואל מעמך כי אם ליראה" — כלומר, ליראה העליונה הנזכרת; וממילא יבוא האדם לאהבה העליונה הנזכרת,

כי דרכו של איש לחזור אחר אשה כי כולא חד למעלה כמבואר בלק"א [בלקוטי אמרים]. (ועמ"ש מזה בהערה לתיקון חצות).

שכן "דרכו של איש לחזור אחר אשה", מפני שלמעלה הכול אחד, כפי שמוסבר בלקוטי אמרים [התניא]. (וראו מה שנכתב על כך בהערה לתיקון חצות).

אבל הבינונים צריכים להגיע מתחלה לאהבה שלמטה מן היראה העליונה הנ"ל והיא צמאה לך נפשי וגו'.

אבל הבינונים צריכים להגיע תחילה לאהבה שנמוכה מן היראה העליונה הנזכרת לעיל, והיא "צמאה לך נפשי" וגו'.

ועליה רמז בזהר לית פולחנא כפולחנא דרחימותא כי הוא כמ"ש לרפויא ארעא פי עבודת הקרקע היא חרישתה שתתרכך להצמיח הזרעים שבתוכה. משא"כ אם היא קשה אין מצמחת מה שזורעין בה.

ועל אהבה זו רמז בזהר: "לית פולחנא כפולחנא דרחימותא" — אין עבודה כעבודת האהבה. הדבר דומה לנאמר "לרפויא ארעא", כלומר, עבודת האדמה היא חרישתה, כדי לרכך אותה ולאפשר לזרעים שבתוכה לנבוט; ואילו אם היא קשה, אין היא מצמיחה את מה שזורעים בה.

4 וכן הענין בזאת האהבה המסותרת בלב כל אחד ואחד יעקב חבל נחלתו ניצוץ עליון, אך שהיא מלוכשת מאד בעמקי הקליפות וצריך להעלותה לשרשה

כך גם באהבה המסותרת בלבו של כל אחד ואחד: "יעקב חבל נחלתו" — היא ניצוץ עליון, אך היא מלוכשת מאוד בעומק הקליפות, ויש להעלותה לשרשה;

וצריך להיות רך בתחלה פי כמו חרישה שמרכיין ארעא כדי שתצמיח הזרעים, פי להתגבר על חפציו ותשוקתו בעניני עוה"ז וכל תאוותיו ולעמוד על נפשו שלא לפנות לבבו אליהם ולשכור לבבו בשביל חפצו לדבקה בה' אלקים,

ועליו להיות רך בתחילה, כלומר, כמו בחרישה המרככת את האדמה כדי שהזרעים יצמחו. היינו, להתגבר על רצונותיו ועל כמיהתו לענייני העולם הזה ולכל תאוותיו, ולשמור על נפשו כדי שלא יפנה את לבו אליהם; ולשכור את לבו מתוך רצונו לדבוק בהוי"א אלקים;

ומה שיחרוש גופו ביותר וישבר בענין זה כן מצמיח יותר האהבה המסותרת הנ"ל, ועבודה זו נקראת בחינת יראה התחתונה הקודמת לאהבה זו והוא השפלות והכנעת לבו כמ"ש רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] אין עומדין להתפלל אלא מתוך כובד ראש.

וככל שיחרוש את גופו יותר וישבור אותו בעניין זה, כך יצמיח יותר את האהבה המסותרת הנ"ל. עבודה זו נקראת בחינת יראה תחתונה, הקודמת לאהבה זו; היא השפלות והכנעת הלב, כפי שאמרו חז"ל: "אין עומדין להתפלל אלא מתוך כובד ראש".

5 ומן פסוק ועתה ישראל למד דוד המלך ע"ה [עליו השלום] בבקשתו שבקש רק דבר אחד שבתי בבית ה' פי' אותיות התורה הם נקראים בתים כנודע והם הכלים

ומדברי הפסוק "ועתה ישראל" למד דוד המלך עליו השלום, בבקשתו שבה ביקש דבר אחד בלבד: "שבתי בבית הוי". כלומר, אותיות התורה נקראות "בתים", כידוע, והן הכלים;

ולחזות בנועם ה' היא המתקה עמ"ש בביאור ע"פ באתי לגני והם האורות שבתוך הכלים ולמעלה הם כולם אחדות אחד משא"כ למטה הם נפרדים יש שלומד באותיות כו'.

ו"לחזות בנועם הוי"ו היא המתקה — ראו את הכתוב בביאור על הפסוק "באתי לגני" — והם האורות שבתוך הכלים. ולמעלה כולם אחדות אחת, ואילו למטה הם נפרדים: יש מי שלומד [רק] את האותיות וכו'.

וכן מצינו ברכי יהודה ברי' אלעאי שהיו פניו צהובים מטוב לבו מרוב השמחה והאורה שכתורה שבע"פ [שבעל פה] מפני שהיו צדיקים מופלגים והיו להם הפנימיות והאותיות כולא חד וכו' וד"ל [ודי למבין]:

וכן מצינו ברכי יהודה ברי' אילעאי, שפניו היו צהובות מרוב טוב לבו, בשל השמחה והאור שכתורה שבעל פה; שכן הם היו צדיקים מופלגים, והפנימיות והאותיות היו אצלם דבר אחד וכו'. וד"ל.

6 סליק ספר במדבר

ספר במדבר נשלם.

על המהדורה

המהדורה הזאת כוללת לשון המאמר והתרגום לעברית של ימינו.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

התרגום שלנו לעברית של ימינו, מתוך התרגום האנגלי שלנו מלשון הקודש, בלי הערות קה"ת: CC BY 4.0.

המהדורה כולה: CC BY-NC 4.0. מותר להעתיק, להדפיס ולהפיץ בחינם, בציון Kehot Publication Society ו־likuteitorah.com; אסור למכור.
/https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0

התרגום לעברית נעשה מהמהדורה האנגלית של likuteitorah.com בעזרת בינה מלאכותית (openai/gpt-6-luna-pro:batch), כשלשון המאמר לצדו לבדיקה. עדיין לא עבר עריכה אנושית. כל דבר חשוב יש לבדוק מול לשון המאמר.

הרבי ביקש ללמוד את מאמרי פרשת השבוע, «הפרשה החסידית», באותו שבוע, מחולקים לשבעת ימיו (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725). למה ללמוד, וברכות הרבי: /likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha (Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309).

מיזם חינוכי ולא מסחרי. אין כאן מכירה. אין שיוך לקה"ת, ל־Sefaria או לספריית ליובאוויטש. © likuteitorah.com

מתוך /likuteitorah.com/he/likutei-torah/masei/10

מוקדש לכבוד

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

אבי הרבי, רבי לוי יצחק